

Шановні колеги!

Ювілей – гарний привід озирнутися в минуле, віддати шану засновникам-першопроходцям, їхнім наступникам, а нашим попередникам, подивитися на колег-сусідів, порівняти, чи ми не гірші за інших, чи туди йдемо, чи все краще запозичили, ну, і безумовно, спробувати накреслити свій шлях у майбутнє.

Ювілей – це свято. І як будь яке свято приносить не лише клопоти підготовки, а дає передусім заряд оптимізму й енергії для подальшого руху і нових звершень.

Це, так би мовити, загальні міркування. Думаючи про ваш ювілей і про те, як би вас гідно привітати, я пригадав, що на 90-річчя системи архівних установ України збирався звернутися до колег, у тому числі, зрозуміло, й до вас, але тоді не склалося. Знайшов і переглянув те звернення. Мені здається, що за 10 років воно в основі своїй не застаріло. Судіть самі.

«У цей святковий день радий привітати всіх вас, і працюючих і заслужено відпочиваючих, людей, які присвятили життя непоказній, як зараз кажуть, неprestижній, але вкрай потрібній і суспільству і конкретній людині справі. Це вашим інтелектом, руками, старанням, самовідданою працею – людей знаних і незнаних, але від цього не менш шанованих, досягнуто головне, чим ми пишаємося: попри все одна з найцінніших наших скарбниць – Національний архівний фонд – збережено і надійно зберігається, неухильно примножується і збагачується, активно використовується на благо України, її Величезна подяка першим організаторам архівної справи, засновникам наших архівів, тим, хто в неймовірно важких умовах буквально поаркушно збирав документи нашої історії, створював фонди і колекції, охороняв та зберігав їх. Наша світла пам'ять про них, а також їхніх наступників, натхнених їхнім подвигом, сповнених глибокої відповідальності перед предками й нащадками, які скромно, тихо, але старанно та неухильно робили свою справу. Спасибі їм усім, творцям яскравого узагальненого образу українського архівіста – патріота і активного будівника майбутнього України.

Пройдуть десятиріччя, сторіччя (що це для архівів!) і наші наступники теж, можливо, скажуть спасибі й нам. А не скажуть – то й не біда. Все одно ми не даремно віддаємо роки життя цій справі. Людині особливо дорогим є те, у що вона вкладає себе.

Життя безцінне. І навіть зліпок його дрібної частки, яким є документ, становить неймовірну цінність. Ті, хто сповнився цього – щасливі люди.»

Я пишаюся тим, що належу до професіоналів архівної справи. Дякую долі, що звела мене у цій справі з багатьма чудовими людьми. І серед них, звичайно, чимало архівістів Донеччини. Яскравих, світлих, чесних, відданих і

достойних. І хоча я особисто контактував лише з порівняно невеликим колом керівників і провідних фахівців, але загальний стан справ в архівних установах області і показники їх діяльності говорять самі за себе. Ви – не гірші за інших! Архівна справа – справа, спрямована у майбутнє. І воно у нас буде світлим. У тому числі завдяки й вашим зусиллям.

Зі святом вас, дорогі друзі!

Почесний архівіст України

Костянтин Новохатський